

НЕДОЗВОЉЕНО ДРЖАЊЕ ОРУЖЈА И ЕКСПЛОЗИВНИХ МАТЕРИЈА
(члан 348. став 2. у вези става 1. КЗ-а)

Иако је тачно да окривљени приликом набавке спреја – сузавца није знао тачан хемијски састав гаса који се налазио у боци коју купује, очигледно је да је он хтео да купи, а затим и купио сузавац у боци са спрејом, дакле гасно оружје које је и набавио ради самоодбране, и при томе је знао да држање такве врсте оружја по закону није дозвољено грађанима, због чега чињеница о непознавању тачног хемијског састава гаса садржаног у набављеној боци сузавца није од значаја за оцену постојања кривичног дела и кривице окривљеног.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени ДД осуђен је због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ условном осудом са утврђеном казном затвора у трајању од 6 месеци, и роком проверавања од две године, обавезан је да плати трошкове кривичног поступка а изречена му је и мера безбедности одузимање предмета, и то једне лимене бочице спреја запремине 40 мл, са механизмом за распрскавање, немачке производње, са натписом „American style super-paralisant SC gas“.

Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног из свих жалбених разлога, предлажући да се првостепена пресуда преиначи и окривљени ослободи ид оптужбе, или пак иста укине и предмет врати на поновно суђење, док је АЈТ Нови Сад предложило да се жалба одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Поступајући по жалбеним наводима, али и по службеној дужности, Апелациони суд налази да пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона на штету окривљеног, док је жалба браниоца, којом се у суштини оспорава оцена изведених доказа, и с тим у вези и утврђено чињенично стање, а пре свега чињеница да је окривљени био свестан да је набављање и држање сузавца недозвољено, неоснована.

На правилност утврђених битних чињеница да је окривљени ДД прво неовлашћено набавио, а затим и држао гасно оружје – боцу са спрејом (сузавац), те да је био свестан да је набављање и држање предметног сузавца законом забрањено, и с тим у вези правилне оцене одбране окривљеног у којој тврди супротно, као неприхватљиве, не само да указују утврђене околности личности окривљеног – његова животна доб и школска спрема, већ и објективне околности о његовом понашању приликом куповине овог спреја и разложима куповине, а које је окривљени навео у својој одбрани – да је набавио и држао предметну боцу са спрејом ради самоодбране, те да је приликом куповине продавца питао да ли је држање тог спреја – сузавца дозвољено, а што све указује да не само да је окривљени, имајући у виду његову животну доб и образовање, могао знати да се ради о гасном оружју (јер га је као оружје за самоодбрану и набавио), већ је и знао да је држање таквог гасног оружја од стране грађана по закону забрањено.

Иако је тачно да окривљени приликом набавке спреја – сузавца није знао тачан хемијски састав гаса који се налазио у боци коју купује, очигледно је да је он хтео да купи, а затим и купио сузавац у боци са спрејом, дакле гасно оружје које је и набавио ради самоодбране, и при томе је знао да држање такве врсте оружја по закону није дозвољено грађанима, због чега чињеница о непознавању тачног хемијског састава гаса садржаног у набављеној боци сузавца није од значаја за оцену постојања кривичног дела и кривице окривљеног.

Надаље, првостепени суд је, по оцени Апелационог суда, правилно нашао да чињеница да се продаја сузавца и иначе оглашава путем штампе, те да се такви и слични спрејеви и даље продају у Суботици, где је окривљени и купио предметни сузавац, не ослобађа окривљеног кривице, нити указује да је окривљени критичном приликом био у правној и стварној заблуди, а из разлога што је, с обзиром на напред наведене чињенице о личности окривљеног и његовом понашању приликом куповине и држања предметне бочице сузавца, очигледно да није био ни у стварној ни у правној заблуди, већ је био свестан свога дела и хтео његово извршење.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.766/10 од 01.11.2010. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-705/11 од 19.03.2013. године)